

[Ivar Nørgaard.]

i landets og i deres egen interesse foretage en brat omdrejning i deres hidtidige kurs og indstille sig på konstruktiv medvirken ved unionens opbygning. Organisationerne bør nu ligesom politikerne kende deres besøgestid for derved at sikre, at de helt åbenbare fordele, der vil være ved en mere hensigtsmæssig anvendelse af de knappe ressourcer, også bliver opnået ved et tæt dynamisk samarbejde. Sagen er jo den, at vi nu er ved at træffe beslutninger om forskellige organer, som skal fremme erhvervslivets udvikling; jeg tænker her på fondene og på banken. Det er jo af overordentlig stor betydning, at erhvervsorganisationerne og deres medlemmer nu indstiller sig på, at sådanne organisationer bliver skabt, og at man skal bruge dem på en fornuftig måde. Man kan ikke og bør ikke med korslagte arme sidde og se på, at disse institutioner virker, og måske være lidt frygtsom over for dem og tro, at det bliver svenskerne, der kommer til at dominere dem, eller måske i misforstået frygt for socialisme opfatte dem som en eller anden form for statsindblanding, man vil holde sig væk fra. For sagen er jo den, at den tilpasningsproces, der skal finde sted, naturligvis kan, som også erhvervsorganisationerne har påpeget, medføre visse vanskeligheder for enkelte virksomheder og i visse tilfælde også for enkelte brancher. Men det er der jo netop taget højde for ved, at man har dannet disse fonde, der skal yde hjælp til strukturrationalisering, og det ville jo være tragisk, hvis det danske erhvervsliv og dets organisationer fortsat indtog en negativ holdning over for et dannet Nordek, således at man ikke kom til at drage den fulde nytte af de institutioner, man nu er ved at opbygge.

Vi har nu en enestående chance for at styrke vort eget lands økonomi, og efter de drøftelser, vi har haft de seneste dage, tror jeg, at vi i begge sider af denne sal kan være enige om, at det vil være særdeles nødvendigt og gavnligt. Vi kan gøre det på en sådan måde, at vi også får forbedret vor

konkurrenceevne, idet der nu bliver rimelige chancer for at spare en række dobbeltinvesteringer, spare en række dobbeltanstrengelser i form af forskning og uddannelse og i det hele taget bruge ressourcerne meget mere hensigtsmæssigt; hvis vi begynder på det nu i de nordiske lande, så vil vi stå meget stærkere, når og hvis vi skal ind i et større fællesskab, og det gælder, hvad enten det bliver i en nærmere fremtid eller i en senere, uvis fremtid. På Nordisk Råds møde om 2 dage bør vi efter denne debat møde styrkede op for med samlede kræfter at sikre, at alle nordiske regeringer fuldbyrder det forberedende arbejde med politiske beslutninger og handlinger, således at traktaten kan være vedtaget i løbet af dette forår. Nordisk Råds møde i Reykjavik bliver herved en skelsættende begivenhed, der i historien vil komme til at stå som et vidnesbyrd om vidsyn og handlekraft.

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne først have lov til på mit partis vegne at takke økonomi- og handelsministeren for den udførlige, saglige redegørelse; vi har fået i formiddags. Jeg vil gerne give en understregning af, at det konservative folkeparti naturligvis kan tiltræde denne redegørelse. Jeg vil gerne hertil føje, at vi i mit parti har megen tillid til den måde, på hvilken ministeren varetager denne meget vigtige og afgørende del af sit embedsområde. Vi er klar over, det er vanskelige problemkomplekser, der er tale om; men vi har som sagt fortrosthed til, at økonomi- og handelsministeren har en indstilling, en sagskundskab og en forhandlingsvilje, der på disse områder er overordentlig nyttig.

Dernæst vil jeg gerne, som jeg har haft lejlighed til det ved tidligere debatter, understrege, hvor vigtigt og ønskeligt det er, at der opnås og fastholdes så bred en markedspolitisk enighed i dette ting som overhovedet muligt. Det gælder tilsvarende for udenrigspolitiske, sikkerhedspolitiske og andre områder; men navnlig i de forhandlingsfaser, vi nu skal igennem, er det af